

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Origines Benedictinae, Siue Illvstrivm Coenobiorvm Ord.
S. Benedicti, Nigrorvm Monachorvm, Per Italiam,
Hispaniam, Galliam, Germaniam, Poloniam, Belgium,
Britanniam, aliasque Prouincias. Exordia Ac ...**

Le Mire, Aubert

Coloniae Agrippinae, 1614

Capvt XIV. S. Maximini monasterium, extra muros vrbis Treuerensis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11261

Gundia, vt dixi, cœnobium excitauit. De quo sic Sigebertus in Chronico:

Sanctus Columbanus à Theoderico, Regē, instinctu Brunichildis auia, expellitur Franciā; qui post, relicto Gallo discipulo suo in Alemannia, cœnobium Bobium construxit in Italia.

Ceterum B. Columbanus paullo post Eustasium, monachum & discipulum suum, ex Italia in Galliam remisit, qui vnā eum S. Vualerico, B. Columbanī pariter discipulo, Luxouiese monasterium laicis ademūt, & monasticam ibi disciplinam instaurauit. Consule Ionam in Vita S. Columbanī, & Acta S. Vualerici apud Surium.

S. Columbano Anno 622. iuxta Sigebertum in Chronico, aut anno 615. iuxta Baronium, defuncto, successit in regimine Bobiensis monasterij Attala.

CAPVT XIV.

S. Maximini monasterium, extra muros vrbs Treuerensis.

S Maximini potentissima vetustissimaque Abbatia, extra vrbs Treuericæ Nigram vel Martiam portam, in ipso campo Martio, à regione cœnobij S. Mariæ ad Martyres, prope S. Paulini olim cœnobium, nunc verò Canoniorum sæcularium collegium sita, ex

D

regio

regio D. Helenę palatio templum Dei domicilium factum, fundatur circa annum Domini 333. ab ipso Christianissimo Imperatore Constantino Magno, ad petitionem matris ipsius S. Helenę, quę sanctam Crucem Dominicam inuenisse legitur. Eo ipso nimirum tempore, quō Agritium Patriarcham Antiochenum Treuerim accersitum, eiusdem vr̄bis Episcopatu pręfecerat. Et hanc istius cęnobij originem veram ac certam esse, Dagoberti Galliarum Regis subsequens diploma, Memiliano decimo tertio eius loci Abbati, anno 643. datum abundē & luculenter testatur.

In nomine Patris & Filij & Spiritus sancti. Omnium Christianorum nouerit industria, qualiter ego Dagobertus Rex potentissimus, cum conuenienti consilio Episcoporum meorum Comitumq; Legatos de mea parte ad Abbatē Memilianum direxi, mandans ei vt diligenter inquireret, indeq; per seipsum indicaret quibus auctoribus illud monasterium, S. Maximini constructum, vel cuius imperio à pristinis temporibus esset subiectum. Hanc rogationem Abbas cum fratribus sollicitè percipiens, perlectisq; in eodem loco quibusdā vetustissimis chartulis inuentum est, id ipsum monasterium Constantini Imperatoris fuisse regale templum, atq; iussu eius dedicatum in honorem S. Ioannis Euangelistę à S. Agritio venerabili Archiepiscopo, in quo

quo videlicet templo (vt idem pater monasterij
noſtra Regalitati patefecit certa relatione)
Helena ſacra Dei famula potente & fauente
ſupradictus Imperator pauperes Chriſti congregauit, eiſq; virum Dei Ioannem prepoſuit, vt in
ſeruitio Dei ſemper vacarent, & pro ſe orationibus inſiſterent; & inſuper illius loci habitacionem alia perſona nolint ſubdere, nec ſua ſucceſſorumque Imperatorum poteſtati. His rebus ita eſſe firmiter intellectis; regio more conſtituo atque firmiſſima iuſſione precipio, vt nullus vniquam proteruè illud monaſterium, in quo Abbas ſupradictus præeſſe videtur, audeat inire vel vllam inhumanitatem illi violenter inferre. Igitur vt aſidua recordatio mei meorumq; præſentium maneret in prædicto monaſterio: ipſorum S. Maximini præbendariorum victualia ſub præmemorato Imperatore conſtituta, meis ex parte prædijs augere curauit, quorum nomina hæc ſunt. Rannis, Craſſiacum, Luncuich, Regiodola, Vallis, Polich, Budeliacū, Taleuanc, Loania; hæc loca ad regiam curtem, quæ dicitur decima, pertinent, quam curtem cum omnibus rebus ad eam pertinentibus, hoc eſt, quidquid prædiij viſus ſum habere à fluuio qui nuncupatur Rubera, vſque ad ſilvam quæ dicitur Idec, S. Maximino Præſuli in perpetuam hereditatem contradidi.

Insuper etiam cum consilio & rogatu meo-
rum Principum, cateruis ibi Deo deseruituris,
hanc legem firmiter & perpetualiter in poste-
rum habendam decreui scilicet vt centenorum
ibidem monachorum semper integra maneat &
inconuulsa congregatio; excepto, si Imperato-
rum Principumue per secula succedentium be-
neuolentia prædijs augmentetur vel thesauris.
Et si propter paganorum vel infidelium Christia-
norum deuastationem eisdem Christi seruitori-
bus penuria ultra modum ingruerit, & per the-
sauri effusionem expelli nequuerit; Dei omni-
potentis & mei meorumq; successorum habeant
licentiam, allodium cum familia à fidelibus illo
contradicentibus dandi & vendendi, antequam
Dei destruantur seruitia. Et vt istius chartule
confirmatio firma in eum permaneat, describi
eam precepi, & nostro sigillo eam inde firmaui.
Actum pridie Nonarum Aprilis, anno regni no-
stri duodecimo, Mogantia feliciter, Amen. Si-
gnum Dagoberti Regis.

Monasteriū hoc, ordinis primū S. Basilij,
& regulæ Orientaliū monachorum, ab omni
Archiepiscopali & Episcopali iugo exēptum,
in temporalibus soli Imperatori Romano, in
spiritualibus soli Summo Pontifici immedia-
tè subest. Abbas verò huius loci priuilegijs,
& dignitatibus ac singularibus prærogatiuis
sic insignitus est, vt Decanus plerumque se-
ptem præcipuarum Ecclesiarum Treuerensiu-

um &

um & Imperatricis Archifacellanus effe-
 leat. Deuastatum est aliquoties à Barbaris,
 post tempora Regis Dagoberti, in Germani-
 am & Gallias excursiones facientibus; sed ab
 imis fundamentis renouatum, ac præclare
 restitutum legitur, & denuò consecratum,
 benedictinæque professionis monachis tra-
 ditum ab *Hildulpho* Archiepiscopo Treuero-
 rum, anno Christi circiter 764. Quo anno &
 Treuerorum Archiepiscopi *Agricius*, *Maxi-*
minus, *Nicetius*, ac *Basinus* de prioribus tumu-
 lis leuati, & vna cum trecentis Thebææ legi-
 onis Martyribus, honorificentius in recens
 instauratæ S. Maximini basilicæ minore cry-
 pta, quæ est sub summo altari, humati sunt.
 Sub Arnulpho etiam Imperatore à Norman-
 nis vastatum, ac solotenus deletum, mox ab
Ogone Abbate præclare reædificatum est. Sic
 ferè *Bruschius*.

764.

CAPVT XV.

*Vest monasterium, apud Londinum Angliæ me-
 tropolim.*

IN prima enascentis Ecclesiæ apud Britan-
 nos infantia, imperante Antonino Pio,
 templum Apollinis, ad occiduam vrbs Lon-
 dini partem, vbi hodie cernitur *Vest monaste-*
rium, terræ motu corruit. Ex eius ruinis *Lu-*
cius Rex Britannorum, qui Romanorum per-